

Tadeusz J. Zieliński

WSPOMNIENIE O PROFESORZE UW DR. HAB. JANUSZU OSUCHOWSKIM (1928–2021)

Janusz Teobald Osuchowski urodził się 1 lipca 1928 r. w Lipnie. W 1952 r. został absolwentem Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Po ukończeniu studiów był pracownikiem administracji państwowej. W 1966 r. na macierzystym wydziale, na podstawie dysertacji pt. *Konstytucyjne założenia stosunku państwa do kościoła w Polsce w latach 1918–1939*, uzyskał stopień doktora nauk prawnych. Rok później został zatrudniony na Wydziale Nauk Politycznych UW. Stopień naukowy doktora habilitowanego uzyskał w 1981 r. na podstawie dorobku naukowego oraz rozprawy pt. *Państwo ludowe a Kościół rzymskokatolicki w Polsce w latach 1944–1948. Studium z zakresu stosunków władzy*. Objął stanowisko profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Warszawskiego. Pracował także w innych uczelniach na terenie Stolicy. Zmarł 6 kwietnia 2021 r. Został pochowany na Cmentarzu Komunalnym Północnym w Warszawie.

Wśród najważniejszych publikacji Zmarłego należy wymienić m.in. *Zagadnienie rozdziału Kościoła od państwa w Polsce w latach 1918–1939* (1962), *Prawo wyznaniowe Rzeczypospolitej Polskiej 1918–1939 (węzłowe zagadnienia)* (1967), *Władza polityczna a władza Kościoła w Polsce Ludowej (1944–1948)* (1977), *Państwo ludowe a Kościół rzymskokatolicki w Polsce w latach 1944–1948. Studium z zakresu stosunków władzy* (1981), *Państwo a Kościół w konstytucjonalizmie socjalistycznym* (1983), *Stosunki wyznaniowe w Polsce na tle transformacji ustrojowej* (1996). Środowisko naukowe uhonorowało Go księgą pamiątkową pt. *Przestrzeń polityki i spraw wyznaniowych. Szkice dedykowane Profesorowi Januszowi Osuchowskiemu z okazji 75 rocznicy urodzin* (redaktor naukowy: Beata Górowska, Warszawa 2004).

Profesor Janusz Osuchowski był wybitnym znawcą prawnych aspektów stosunków między państwem a związkami wyznaniowymi, zwłaszcza w XX-wiecznej Polsce, świeckości państwa oraz politologii religii. Słynął z troski o przestrzeganie wysokich standardów pracy dydaktycznej i badawczej. Był autorytetem dla szerokiego grona politologów i prawników,

w szczególności specjalistów prawa wyznaniowego. Z oddaniem od początku wspierał Polskie Towarzystwo Prawa Wyznaniowego, zasiadał w Radzie Naukowej „Przeglądu Prawa Wyznaniowego”.

Pozostanie w naszej wdzięcznej pamięci!